

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 7. december 2005

om den punktafgiftsfritagelse for mineralolie anvendt som brændstof til produktion af aluminiumoxid i Gardanne, i Shannon-regionen og på Sardinien, som henholdsvis Frankrig, Irland og Italien har indført

(meddelt under nummer K(2005) 4436)

(Kun den franske, den engelske og den italienske udgave er autentiske)

(EØS-relevant tekst)

(2006/323/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter i henhold til de ovennævnte bestemmelser at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger⁽¹⁾, under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

Fællesskabsreglerne om harmonisering af afgiftsbestemmelser

- (1) Irland har siden 1983 fritaget svær brændselolie anvendt til produktion af aluminiumoxid i Shannon-regionen fra irsk punktafgift. Italien og Frankrig har fra henholdsvis 1993 og 1997 indrømmet tilsvarende punktafgiftsfritagelser for brændsel anvendt i anlæg på Sardinien og i Gardanne-regionen. I artikel 6 i Rådets direktiv 92/82/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier⁽²⁾ var der fastsat en mindstesats for punktafgiften på svær brænd-

selolie, som medlemsstaterne skulle anvende fra 1. januar 1993. Rådet gav dog Irland bemyndigelse til at fritage mineralolie anvendt til produktion af aluminiumoxid i Shannon-regionen fra punktafgift (»den irske fritagelse«) ved følgende beslutninger:

— Rådets beslutning 92/510/EØF af 19. oktober 1992 om bemyndigelse af medlemsstaterne til fortsat at anvende de eksisterende punktafgiftsnedsettelse eller -fritagelser, der gælder for visse typer mineralolie, når disse anvendes til særlige formål, i overensstemmelse med procedurerne i artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF⁽³⁾

— Rådets beslutning 97/425/EF af 30. juni 1997 om bemyndigelse af medlemsstaterne til fortsat at anvende de gældende punktafgiftsnedsettelse eller -fritagelser for visse typer mineralolie, når disse benyttes til særlige formål, i overensstemmelse med proceduren i direktiv 92/81/EØF⁽⁴⁾

— Rådets beslutning 1999/880/EF af 17. december 1999 om bemyndigelse af medlemsstaterne til at anvende eller fortsat anvende de gældende punktafgiftsnedsettelse eller -fritagelser for visse typer mineralolie, når disse benyttes til særlige formål, i overensstemmelse med proceduren i direktiv 92/81/EØF⁽⁵⁾

⁽¹⁾ EFT C 30 af 2.2.2002, s. 17, s. 21 og s. 25.

⁽²⁾ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 19.

⁽³⁾ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 182 af 10.7.1997, s. 22.

⁽⁵⁾ EFT L 331 af 23.12.1999, s. 73.

- Rådets beslutning 2001/224/EF af 12. marts 2001 om punktafgiftsnedsettelse og -fritagelser for visse mineralolier, når disse anvendes til særlige formål ⁽⁶⁾.
- (2) Ved beslutning 97/425/EF, beslutning 1999/880/EF og beslutning 2001/224/EF samt ved Rådets beslutning 93/697/EF af 13. december 1993 om bemyndigelse af en række medlemsstater til at anvende eller fortsat at anvende punktafgiftsnedsettelse eller -fritagelser for visse typer mineralolie, når disse benyttes til særlige formål, i overensstemmelse med proceduren i artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF ⁽⁷⁾, Rådets beslutning 96/273/EF af 22. april 1996 om bemyndigelse af en række medlemsstater til at anvende eller fortsat at anvende punktafgiftsnedsettelse eller -fritagelser for visse typer mineralolier, når disse benyttes til særlige formål, i overensstemmelse med proceduren i artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF ⁽⁸⁾ og Rådets beslutning 1999/255/EF af 30. marts 1999 om bemyndigelse, i henhold til direktiv 92/81/EØF, af visse medlemsstater til at indføre eller fortsat anvende punktafgiftsfritagelser eller -læmpelser for visse typer mineralolier, samt om ændring af Rådets beslutning 97/425/EF ⁽⁹⁾, blev der givet bemyndigelse til tilsvarende fritagelser for mineralolier anvendt som brændsel til aluminiumoxidproduktion på Sardinien i Italien («den italienske fritagelse»).
- (3) Beslutning 97/425/EF, beslutning 1999/255/EF, beslutning 1999/880/EF og beslutning 2001/224/EF gav også bemyndigelse til punktafgiftsfritagelse for mineralolie anvendt som brændsel til aluminiumoxidproduktion i Gardanne-regionen i Frankrig («den franske fritagelse»).
- (4) I femte betragtning i beslutning 2001/224/EF hedder det, at »denne beslutning foregriber ikke resultatet af eventuelle fremtidige sager om forvridding af det indre marked, som anlægges navnlig i henhold til traktatens artikel 87 og 88. Den fritager heller ikke medlemsstaterne for i henhold til traktatens artikel 88 at underrette Kommissionen om eventuelle statsstøtteprojekter«. Beslutning 1999/880/EF tillader fritagelserne frem til 31. december 2000. Beslutning 2001/224/EF tillader fritagelserne frem til 31. december 2006.
- (5) Ved Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet ⁽¹⁰⁾ blev direktiv 92/82/EØF ophævet med virkning fra 31. december. I

artikel 2, stk. 4, litra b), i direktiv 2003/96/EF fastsættes der flere energianvendelser, som direktivet ikke finder anvendelse på, bl.a. dobbelt anvendelse af energiprodukter. I artikel 2, stk. 4, litra b), andet led, fastsættes det, at anvendelse af energiprodukter til kemisk reduktion og til elektrolyse og metallurgiske processer skal anses for dobbelt anvendelse. Siden 31. december 2003, hvor dette direktiv trådte i kraft, har der således ikke længere været nogen mindstesats for punktafgiften på svær brændselolie anvendt til aluminiumoxidproduktion.

Korrespondancen mellem Kommissionen og de berørte medlemsstater

- (6) Helt tilbage til 1970, hvor der endnu ikke foregik nogen produktion af aluminiumoxid i Irland, drøftede Irish Industrial Development Authority og Aughinish Alumina Ltd («Aughinish») muligheden for at få godtgjort de afgifter, der normalt svares af råmaterialer anvendt til produktion af varer, der eksporteres i overensstemmelse med den dengang gældende lovgivning. Man enedes om, at en sådan afgiftsfritagelse skulle gælde, såfremt Aughinish etablerede en fabrik i Irland. I 1975 skete der en væsentlig lovgivningsændring. Aughinish startede med at investere i 1978, og produktionen startede i 1982. Den irske fritagelse trådte i kraft i 1983.
- (7) Ved brev af 28. januar 1983 underrettede Irland Kommissionen om det tilsagn, man havde givet Aughinish, og den planlagte opfyldelse af tilsagnet. Kommissionen svarede ved brev af 22. marts 1983, hvori den skrev, at »såfremt støtten først skal til at ydes nu, kunne Kommissionen betragte brevet af 28.1.1983 som en anmeldelse efter traktatens artikel 93, stk. 3 [nu artikel 87, stk. 3«]. Irland bekræftede ved brev af 6. maj 1983, at det var tilfældet. Der blev ikke vedtaget nogen beslutning efter denne brevveksling.
- (8) Ved brev af 29. maj 1998 (D/52247) og 2. juni 1998 (D/52261) fremsendte Kommissionen begæring om oplysninger til henholdsvis Italien og Frankrig for at fastslå, om den italienske og den franske fritagelse faldt ind under traktatens artikel 92 og 93 (nu artikel 87 og 88). Kommissionen rykkede Italien for svar herpå ved brev af 16. juni 1998 (D/52504). Italien svarede ved brev af 20. juli 1998 (registreret den 23. juli under nr. A/35747). Efter at have anmodet om en forlængelse af svarfristen ved brev af 10. juli 1998 (registreret den 13. juli 1998 under nr. A/35402), som blev indrømmet ved brev af 24. juli 1998 (D/53163), svarede Frankrig ved brev af 7. august 1998 (registreret den 11. august 1998 under nr. A/36167).

⁽⁶⁾ EFT L 84 af 23.3.2001, s. 23.

⁽⁷⁾ EFT L 321 af 23.12.1993, s. 29.

⁽⁸⁾ EFT L 102 af 25.4.1996, s. 40.

⁽⁹⁾ EFT L 99 af 14.4.1999, s. 26.

⁽¹⁰⁾ EFT L 283 af 31.10.2003, s. 51.

- (9) I forbindelse med den årlige indberetning af al statsstøtte til Kommissionen opgav Irland beløbene for, hvad der ansloges at være ydet i statsstøtte inden for rammerne af denne fritagelse siden 1995, og disse beløb er medtaget i de tilsvarende årlige statsstøtteoversigter. Den irske fritagelse blev også nævnt i EU's anmeldelser til Verdenshandelsorganisationen i henhold til artikel XVI:1 i Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel og artikel 25 i aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger i årene 1997, 1998, 1999, 2000, 2001-2002 og 2003-2004⁽¹¹⁾.
- (10) Ved brev af 17. juli 2000 (D/53854, D/53855 og D/53856) anmodede Kommissionen Frankrig, Irland og Italien om at anmelde deres respektive fritagelser. Frankrig svarede med brev af 4. september 2000 (registreret den 5. september 2000 under nr. A/37220). Kommissionen rykkede Irland og Italien for svar og anmodede disse medlemsstater samt Frankrig om yderligere oplysninger ved brev af 27. september 2000 (D/54915, D/54911 og D/54914). Irland svarede ved brev af 18. oktober 2000 (registreret den 20. oktober 2000 under nr. A/38674). Kommissionen rykkede Italien og Frankrig for svar ved brev af 20. november 2000 (D/55707 og D/55708). Italien svarede ved brev af 7. december 2000 (registreret den 13. december 2000 under nr. A/40512). Frankrig svarede ved brev af 8. december 2000 (registreret den 11. december 2000 under nr. A/40419). Sagerne blev registreret under sagsnumrene NN22/2001 IR, NN26/2001 IT og NN23/2001 FR.

Procedurene efter traktatens artikel 88, stk. 2

- (11) Ved beslutning K(2001) 3296, beslutning K(2001) 3300 og beslutning K(2001) 3295 af 30. oktober 2001 indledte Kommissionen proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, over for disse fritagelser. Beslutningerne blev meddelt Irland, Italien og Frankrig ved brev af 5. november 2001 (D/291995, D/291999 og D/292000). De blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* den 2. februar 2002⁽¹²⁾. Kommissionen modtog følgende bemærkninger fra tredjemand:
- a) Fra Auginish: brev af 26. februar 2002 (registreret den 1. marts 2002 under nr. A/31598), der refererede til et tidligere brev af 24. januar 2002, og breve af 1. marts 2002 (registreret samme dato under nr. A/31617, A/31618 og A/31625)
- b) Fra Eurallumina SpA («Eurallumina»), den italienske støttemodtager: breve af 28. februar 2002 (registreret den 28. februar 2002 og 4. marts 2002, henholdsvis under nr. A/31559, A/31656 og A/31772)
- c) Fra Alcan Inc. («Alcan»), den franske støttemodtager: brev af 1. marts 2002 (registreret den 4. marts 2002 under nr. A/31657)
- d) Fra den europæiske aluminiumorganisation, European Aluminium Association («EAA»): brev af 26. februar 2002 (registreret den 1. marts 2002 under nr. A/31598), der refererede til et tidligere brev af 24. januar 2002.
- (12) Med undtagelse af Alcan fremsendte alle disse tredjeparter deres bemærkninger inden for rammerne af alle tre procedurer. Deres bemærkninger blev videresendt til Irland, Italien og Frankrig ved breve af 26. marts 2002 (D/51349) og 9. april 2002 (D/51555 og D/51559).
- (13) Efter ved telefax af 1. december 2001 (registreret den 3. december 2001 under nr. A/39535) at have anmodet om en forlængelse af svarfristen, hvilket blev indrømmet ved brev af 7. december 2001 (D/55104), fremsatte Irland sine bemærkninger til Kommissionens beslutning ved brev af 8. januar 2002 (registreret den 11. januar 2002 under nr. SG(2002)A/490). Kommissionen udbad sig yderligere oplysninger ved brev af 18. februar 2002 (D/50686). Efter at have anmodet om en forlængelse af svarfristen ved telefax af 19. marts 2002, svarede Irland ved brev af 26. april 2002 (registreret den 29. april 2002 under nr. A/33141).
- (14) Efter ved brev af 21. november 2001 (registreret den 23. november 2001 under nr. A/39207) at have anmodet om forlængelse af svarfristen, hvilket blev indrømmet ved brev af 29. november 2001 (D/54945), fremsatte Frankrig sine bemærkninger til Kommissionens beslutning ved brev af 12. februar 2002 (registreret den 13. februar 2002 under nr. A/31100).
- (15) Italien fremsatte sine bemærkninger til Kommissionens beslutning ved brev af 6. februar 2002 (registreret den 12. februar 2002 under nr. A/31091).

⁽¹¹⁾ Findes på www.wto.org Den sidste anmeldelse daterer fra 15. december 2003 og har referencenummeret 03-6591 og koden G/SCM/N/95/EEC/Add.8.

⁽¹²⁾ Se fodnote 1.

2. DETALJERET BESKRIVELSE AF STØTTEFORANSTALTNINGERNE

- (16) Aluminiumoxid er et hvidt pulver, der hovedsagelig anvendes i smelteovne til at producere aluminium. Det fremstilles på basis af bauxitmalm gennem en oprensingsproces, hvis sidste fase består i kalcinering. Over 90 % af den kalcinerede aluminiumoxid bruges til at producere aluminium i smelteanlæg. Resten videreføres og bruges til kemiske formål. I flere fusionsbeslutninger⁽¹³⁾ har Kommissionen fastslået, at der findes to særskilte produktmarkeder, nemlig et marked for metallurgisk aluminiumoxid (også kaldet SGA, hvilket står for »smelter grade alumina«) og et marked for kemisk aluminiumoxid (også kaldet CGA, hvilket står for »chemical grade alumina«). Kemisk aluminiumoxid er et produkt med langt større værditilvækst end metallurgisk aluminiumoxid. Mens det geografiske marked for metallurgisk aluminiumoxid er verdensomspændende, omfatter markedet for kemisk aluminiumoxid kun Europa.
- (17) De foranstaltninger, denne beslutning drejer sig om, består af fuldstændige fritagelser for punktafgiften på svær brændselolie til industriformål. I de berørte medlemsstater er svær brændselolie anvendt til aluminiumoxidproduktion omfattet af en generel fritagelse i henhold til den nationale lovgivning. Men i hvert fald indtil ikrafttrædelsen af direktiv 2003/96/EF var Irland, Frankrig og Italien nødt til at sikre, at denne fordel kun var gældende i de regioner, der var omhandlet i de rådsbeslutninger, der er nævnt ovenfor under nr. (1), (2) og (3). Ved beslutning 2001/224/EF blev der givet bemyndigelse til disse fritagelser frem til udgangen af 2006. De berørte medlemsstater har ikke oplyst, om de ønsker at forlænge fritagelsen til efter 2006. Eftersom direktiv 2003/96/EF ikke finder anvendelse på svær brændselolie anvendt til aluminiumoxidproduktion, vil en sådan forlængelse kræve en bemyndigelse fra Rådet. I 1999 lå den normalt gældende punktafgiftssats i Irland, Frankrig og Italien på henholdsvis 13,45 EUR, 16,78 EUR og 46,48 EUR pr. ton svær brændselolie, men de to sidstnævnte satser er siden blevet forhøjet.
- (18) I hver af de berørte medlemsstater findes der kun én aluminiumoxidproducent.
- (19) Støttemodtageren i forbindelse med den irske fritagelse er Aughinish. Virksomheden ligger i Shannon-regionen og tilhører nu Glencore-koncernen, som er en koncern med diversificerede verdensomspændende aktiviteter inden for minedrift, smeltning, forarbejdning og salg af mineraler og metaller, energiprodukter og landbrugsprodukter. Glencore havde i regnskabsåret 2003 en samlet omsætning på 54,7 mia. USD⁽¹⁴⁾.
- (20) Støttemodtageren i forbindelse med den italienske fritagelse er Eurallumina. Virksomheden ligger på Sardinien. Siden slutningen af 1997 har Eurallumina været et samarbejds-joint venture mellem Comalco Ltd (56,2 %) og Glencore (43,8 %). Comalco afsætter over 820 000 tons primære aluminiumprodukter om året, og virksomhedens omsætning lå i 2002 på 256 mio. USD. Et af dens fire aluminiumsmelteanlæg ligger inden for Fællesskabet, nemlig Anglesey i Det Forenede Kongerige. Comalco er et helejet datterselskab i Rio Tinto-koncernen, der har verdensomspændende aktiviteter inden for efterforskning, udvinding og forarbejdning af mineraler⁽¹⁵⁾. Anlægget på Sardinien producerer aluminiumoxid på vegne af joint venture-partnerne, der aftager anlæggets produktion i forhold til deres andel i konsortiet. En del af denne aluminiumoxid (ca. 25 %) anvendes i Alcoas nærliggende aluminiumfabrik, som Eurallumina er eneleverandør til.
- (21) Støttemodtageren i forbindelse med den franske fritagelse er Alcan, som i 2003 overtog Pechiney, herunder også Pechineys fabrik i Gardanne-regionen. Alcan er verdens næststørste producent af primæraluminium med en omsætning i 2003 på 25,7 mia. USD 2003⁽¹⁶⁾.
- (22) For 1999 har Kommissionen fået oplyst følgende tal:

	Aughinish	Eurallumina	Pechiney
Antal ansatte	450	450	500
Produktion af metallurgisk aluminiumoxid (tons)	1 396 000	897 761	280 000
Produktion af kemisk aluminiumoxid (tons)	54 000	75 239	280 000
Salg af aluminiumoxid (mio. EUR)	245	135	128
Punktafgift på svær brændselolie (EUR pr. ton) (*) (moms)	13,46 (12,5 %)	46,48 (10 %)	16,78 (**) (19,6 %)
Forbrug af svær brændselolie (tons)	336 000	262 114	32 047
Støttebeløb (mio. EUR)	4,5	16,4	0,6

(*) Sammenholdt hermed lå mindstesatsen i henhold til direktiv 92/82/EØF på 13 EUR pr. ton.

(**) For svær brændselolie med et svovlindhold på under 2 %.

⁽¹³⁾ Se f.eks. Kommissionens beslutning 2002/174/EF i sag COMP/M.1693 — Alcoa/Reynolds (EFT L 58 af 28.2.2002, s. 25).

⁽¹⁴⁾ Se www.glencore.com

⁽¹⁵⁾ Se www.eurallumina.com, www.comalco.com og www.riotinto.com

⁽¹⁶⁾ Se www.alcan.com

(23) Alle tre virksomheder ligger i områder, hvor der må ydes regionalstøtte til investeringer — i Gardanne og Shannon kan der ydes investeringsstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), mens der på Sardinien kan ydes investeringsstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra a). Indtil 31. december 1999 kunne der i Shannon-regionen ydes investeringsstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra a).

3. BEGRUNDELSE FOR INDLEDNING AF PROCEDUREN ITRAKTATENSARTIKEL 88, STK. 2

(24) I sine beslutninger om at indlede proceduren i traktatens artikel 88, stk. 2, udtrykte Kommissionen tvivl om støttens forenelighed med fællesmarkedet i henhold til fællesskabsretningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte⁽¹⁷⁾, specielt i lyset af reglerne om driftsstøtte i disse retningslinjer.

(25) Kommissionen nærede også tvivl om, hvorvidt støtten stemte overens med fællesskabsrammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse fra 1994⁽¹⁸⁾ og 2001⁽¹⁹⁾.

4. BEMÆRKNINGER FRA TREDJEMAND

Aughinish

(26) *Aughinish* har gjort gældende, at Rådet ved vedtagelsen af beslutning 2001/224/EF havde taget fuldt hensyn til statsstøtteaspektet og fundet det godt gjort, at fritagelserne ikke ville give anledning til konkurrencefordrejninger eller lægge hindringer i vejen for det indre markeds rette funktion.

(27) Fritagelsens forlængelse indtil 31. december 2006 var både berettiget og nødvendig for virksomhedens overlevelse.

(28) Kommissionen havde tilsidesat væsentlige forpligtelser i henhold til Rådets beslutning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93⁽²⁰⁾.

(29) *Aughinish'* aluminiumoxidfabrik ligger i et underudviklet landdistrikt. Den tegner sig for en betydelig del af produktionen, beskæftigelsen og skatte- og afgiftsindtægten i denne region. Over halvdelen af den transport, der foregår via Shannon Estuary, kan direkte tilskrives *Aughinish*. Virksomheden tegner sig for ca. 20 % af alle de ejendomsskatter, Limerick County Council opkræver. På årsbasis køber fabrikken varer og tjenesteydelser for 70 mio. EUR i Irland, hvoraf de 70 % købes lokalt. En lukning af fabrikken ville være en katastrofe for lokaløkonomien.

(30) Fritagelsen blev oprindeligt anset for at være nødvendig for virksomhedens konkurrencedygtighed i betragtning af mangelen på naturlige energikilder eller alternativer til svær brændselolie i regionen, som f.eks. naturgas. *Aughinish* er i øjeblikket ved at udvikle sit eget kombinerede kraft-varmeanlæg, der udelukkende vil blive fyret med naturgas. Primært på grund af forsinkelser i etableringen af de infrastrukturer, der er nødvendige for at kunne transportere gas og elektricitet, vil *Aughinish* ikke have noget alternativ til svær brændselolie før 2006. Uden fritagelsen ville anlægget ikke kunne drives rentabelt, men ville være nødt til at lukke. Uden de oprindelige tilsagn fra Irland ville investeringerne ikke være blevet foretaget i Irland eller i det hele taget inden for Fællesskabet.

(31) Fritagelserne blev anmeldt som statsstøtte i 1983, og der er følgelig tale om eksisterende støtte som omhandlet i artikel 1, litra b) i forordning (EF) nr. 659/1999.

(32) Beslutning 2001/224/EF, hvorved fritagelserne blev forlænget indtil december 2006, blev vedtaget i Rådet med enstemmighed efter forslag fra Kommissionen.

(33) Kommissionen bør tilgodese støttemodtagernes berettigede forventninger.

(34) Med forslaget til og vedtagelsen af beslutning 2001/224/EF vurderede Kommissionen og Rådet allerede, at foranstaltningerne kunne accepteres ud fra et konkurrencesynspunkt. Det fremgår klart af betragtningerne til beslutningen og af artikel 8 i direktiv 92/81/EØF, som den var baseret på.

(35) Der er ikke tale om nogen konkurrencefordrejning. Selv med denne fritagelse er *Aughinish* stadigvæk ringere stillet end sine konkurrenter i Europa og resten af verden. Eftersom virksomheden producerer metallurgisk aluminiumoxid, er der ingen konkurrencefordrejning i relation til de anlæg i Europa, der producerer kemisk aluminiumoxid. Desuden bruger de tyske anlæg naturgas, som også er fritaget for den punktafgift, andre naturgasbrugere i industrien er underlagt i Tyskland. Og som et helt fundamentalt argument fremføres det, at *Aughinish* aldrig har betragtet sig selv som værende i direkte konkurrence med andre aluminiumoxidproducenter inden for Fællesskabet. Der er snarere tale om, at fællesskabsproducenterne konkurrerer med producenter i andre dele af verden, især Australien. Europa har ikke den billige gas, som der er adgang til i Australien og andre lande. Olie er dyrere i Fællesskabet på grund af kravet om et lavt svovlindhold, nemlig under 3%. Siden 1. januar 2003 har svovlindholdet ikke måttet overstige 1 %, hvilket har resulteret i dyrere olie og større omkostninger for producenterne.

⁽¹⁷⁾ EFT C 74 af 10.3.1998, s. 9.

⁽¹⁸⁾ EFT C 72 af 10.3.1994, s. 3.

⁽¹⁹⁾ EFT C 37 af 3.2.2001, s. 3.

⁽²⁰⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

(36) Auginish peger også på, at Kommissionen har godkendt en forlængelse af flere nedsættelser af de afgifter, der ellers skulle betales under den tyske miljøafgiftsordning. ⁽²¹⁾

Eurallumina

(37) Eurallumina påberåber sig også berettigede forventninger og fremfører, at virksomheden indgik en række forpligtelser og foretog investeringer i sin aluminiumoxidfabrik på grundlag af beslutning 2001/224/EF. I særdeleshed har man afgivet ordrer på og afholdt udgifter til installation af et nyt aluminiumoxidlædeanlæg og et nyt kaustificeringsanlæg for at få udvidet bassinet til restprodukter fra produktionsprocessen, til forbedring af bauxitforarbejdningsanlægget og til visse andre, mindre forbedringer. Der er indgået adskillige andre forpligtelser i lokalsamfundet.

(38) Uden fritagelsen ville fabrikken ikke have været rentabel, men havde måttet lukke. En lukning ville ikke ændre eller forbedre samhandelen mellem medlemsstater, eftersom alle andre fabrikker i Fællesskabet kører med fuld kapacitet.

(39) Ved vedtagelsen af beslutning 2001/224/EF tog Rådet behørigt hensyn til de økonomiske og konkurrencemæssige aspekter. Omstændighederne har ikke ændret sig, siden denne beslutning blev vedtaget. En *lex specialis*, der har hjemmel i traktatens artikel 93 har forrang for en *lex generalis*-procedure på grundlag af traktatens artikel 87 og 88.

(40) Hvis foranstaltningen blev taget op til fornyet overvejelse, ville den blive fundet forenelig med Fællesskabets interesse og statsstøttereglerne. Der er ingen konkurrencefordrejning, og det indre markeds rette funktion påvirkes ikke. De franske og de irske fabrikker nyder godt af en tilsvarende fritagelse, i den tyske fabrik bruges der naturgas, der også er fritaget for punktafgift, og anlægene i Spanien og Grækenland konkurrerer ikke i nævneværdigt omfang med fabrikken på Sardinien, da størstedelen af deres produktion bruges i et nærliggende aluminiumsmelteanlæg, og resten hovedsagelig består af kemisk aluminiumoxid, der er et andet marked. I den græske fabrik bruges der lokalt udvundet bauxit, og den har derfor ingen udgifter til transport af råmaterialer. Den spanske fabrik er for nylig blevet solgt til Alcoa, og man må rimeligvis gå ud fra, at købsprisen afspejlede de gældende punktafgiftssatser. Den britiske fabrik producerer kun kemisk aluminiumoxid.

(41) Den italienske punktafgift er meget høj, langt højere end det harmoniserede niveau og langt højere end de punktafgiftssatser, der gælder andre steder i Fællesskabet.

(42) Fritagelsen giver kun delvis kompensation for de handicap, fabrikken på Sardinien har på verdensmarkedet.

(43) Fabrikken ligger i en ugunstigt stillet region, hvor der på grundlag af punkt 4.16 i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte kan tillades driftsstøtte. På grund af sin beliggenhed har Eurallumina ikke adgang til methan (som er den vigtigste naturgaskomponent) og er derfor henvist til at bruge svær brændselsolie. Fabrikken har ikke mulighed for kombineret kraft-varmeproduktion, hvilket ville reducere dens omkostninger med omkring 10 mio. EUR om året. Desuden pålægger den italienske miljølovgivning Eurallumina meromkostninger på ca. 8 mio. EUR om året.

(44) Fabrikken blev opført på de italienske myndigheders initiativ og med deltagelse af Fællesskabet. Den modtog i starten lån og støtte, men er siden blevet drevet uden nævneværdig statsstøtte fra hverken de nationale myndigheder eller fra Fællesskabet.

(45) Der er for nylig foretaget omfattende investeringer med henblik på at bringe fabrikken på niveau med de skrappeste normer og regionale miljøstandarder.

(46) Da Alcoas fabrik lige ved siden af kun bruger aluminiumoxid fra Eurallumina, ville en lukning af aluminiumoxidfabrikken også resultere i lukning af aluminiumfabrikken, hvilket ville føre til tab af i alt 1 900 arbejdspladser.

Alcan

(47) Alcan henviser til den globale konkurrence og minder om, at fritagelsen hovedsagelig grunder på industriens energiintensive karakter.

(48) De investeringer, der kræves, er langsigtede, meget kapitalintensive og risikobetonede. Det er derfor nødvendigt at have en stabil afgifts- og lovgivningsmæssig kontekst.

(49) Alcan har engageret sig i et omfattende flerårigt investeringsprogram. De bestræbelser, der til stadighed er udfoldet for at modernisere anlæggene og ruste dem til fremtiden, har gjort det muligt at bevare 500 direkte arbejdspladser i et økonomisk sårbart område. Beslutning 2001/224/EF understøttede fabrikkens bestræbelser på at bevare sin konkurrencedygtighed. En ophævelse af fritagelsen ville svække fabrikkens stilling i den allerede hårde globale konkurrence.

⁽²¹⁾ Kommissionens beslutning i sag N 449/2001 — Tyskland — Miljøafgiftsreformen (EFT C 137 af 8.6.2002, s. 24).

Den Europæiske Aluminiumorganisation

- (50) EAA går stærkt imod ethvert skridt, der kan påvirke Fællesskabets aluminiummarked negativt. Aluminiumoxidfabrikkerne inden for Fællesskabet kører med fuld kapacitet. Selv om de er nogle af verdens mest energieffektive fabrikker, er deres produktionsomkostninger højere end i andre aluminiumoxidfabrikker i den vestlige verden. Fritagelserne giver kun en delvis kompensations for de handicap, de europæiske fabrikker har i forhold til deres globale konkurrenter med hensyn til råmaterialer, transport, energi og miljønormer. De europæiske aluminiumproducenter kan for øjeblikket ikke dække efterspørgslen i Europa, og en ophævelse af fritagelserne ville resultere i øget import fra andre dele af verden. De europæiske aluminiumproducenter ville ikke have noget andet valg end at købe aluminiumoxid fra ikke-europæiske kilder, hvilket ville forringe forsynings sikkerheden for den primære industri.

5. BEMÆRKNINGER FRA FRANKRIG, IRLAND OG ITALIEN*Frankrig*

- (51) Frankrig gør gældende, at beslutningen om at indlede proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, er overflødig og uden nogen hjemmel. Rådsbeslutningers karakter og retlige betydning kan ikke afhænge af, om de er truffet med hjemmel i traktatens artikel 88, stk. 2, tredje afsnit, eller i direktiv 92/81/EØF. Under alle omstændigheder finder Frankrig, at fritagelsen ikke udgør statsstøtte efter traktatens artikel 87, stk. 1.
- (52) Frankrig finder det væsentligt, at der er ikke er indgivet nogen klage over konkurrencefordrejning, selv om fritagelserne har været gældende i 4 år.

Irland

- (53) Irland erindrer om baggrunden for fritagelsen og insisterer på, at den må betragtes som eksisterende statsstøtte. I rådsbeslutningerne blev der taget hensyn til konkurrenceaspekterne, og det blev der også i Kommissionens forslag til disse beslutninger. Indtil 1999 indgik Shannon-regionen desuden i et mål 1-område. Støttedotagerne må kunne forlade sig på berettigede forventninger.
- (54) Den irske regering anmodede om en fravigelse af mindstesatsen for punktafgiften i 1992, fordi fabrikken lå i et relativt underudviklet område, og fordi den, eftersom den bruger svær brændselolie som energikilde, ikke kunne konkurrere med andre lande, hvor brændselsafgifterne var lavere, og hvor der måske også blev anvendt naturgas eller andre energikilder med lavere afgifter, eller hvor der slet ikke blev opkrævet afgifter.

- (55) Irland bekræftede, at en ny naturgasrørledning til Shannon-regionen ville blive sat i drift i oktober 2002, og at Aughinish for at kunne gå over til naturgas planlagde at investere i et kombineret kraft-varmeanlæg.

Italien

- (56) Italien udtalte, at Eurallumina betalte 300 mio. LIT (150 000 EUR) om året for sin brug af kajen, hvor fabrikken ligger. Virksomheden betalte også ca. 500 mio. LIT (250 000 EUR) om året i affaldsafgift (600 LIT pr. ton rødt slam). Siden 1974 har de regionale myndigheder desuden forbudt udledning af affaldsstoffer i Middelhavet, hvilket fortsat er tilladt i Frankrig og Grækenland. Dette forbud påførte Eurallumina betydelige omkostninger, svarende til 6 mia. LIT (3 mio. EUR). På grund af de strenge udledningsgrænser (25 % under den nationale grænse for SO_x) har virksomheden været nødt til at investere i et nyt afsvovlningsanlæg til en pris af 44 mio. LIT (22 mio. EUR), der affødte yderligere driftsomkostninger på 6 mio. LIT om året (3 mio. EUR), inkl. renter og afdrag. Til trods for disse investeringer vil virksomheden stadigvæk skulle betale 1,1 mio. LIT (0,55 mio. EUR) i årlig udledningsafgift.

6. VURDERING

- (57) Da fællesskabsrammebestemmelserne om energiafgifter efter Kommissionens beslutning om at indlede proceduren i traktatens artikel 88, stk. 2, er blevet væsentligt ændret ved direktiv 2003/96/EF, er denne endelige beslutning begrænset til tiden før 1. januar 2004, hvor direktiv 2003/96/EF trådte i kraft.

6.1 Eksistensen af statsstøtte før 31. december 2003

- (58) Traktatens artikel 87, stk. 1, fastsætter, at »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, er uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne«.
- (59) Det er klart, at fritagelserne finansieres med statsmidler, eftersom staten giver afkald på et vist beløb, som den ellers ville få ind.
- (60) Punktafgiftsfritagelserne nedbringer omkostningerne ved et væsentligt input og begunstiger derfor de pågældende virksomheder, der bliver stillet i en mere gunstig økonomisk situation end andre virksomheder, der anvender mineralolie i andre industrigrene eller regioner.

(61) I deres bemærkninger udtrykte støttemodtagerne og Frankrig det synspunkt, at fritagelserne ikke førte til nogen konkurrencefordrejninger og heller ikke påvirkede det indre marked, specielt fordi Fællesskabet var netto-importør af aluminiumoxid, fordi fællesskabsproducenterne var stillet over for en global konkurrence og havde et handicap i form af høje energipriser, og fordi en ophævelse af fritagelserne ikke ville bedre markedssituationen for aluminiumoxid på fællesskabsplan, men mindske forsyningssikkerheden inden for basismaterialer til produktion af aluminium. De fremfører, at den omstændighed, at ingen konkurrenter har fremsat bemærkninger til Kommissionens beslutning om at indlede proceduren i traktatens artikel 88, stk. 2, bekræfter, at der ikke er tale om nogen konkurrencefordrejninger. Dette ændrer dog intet ved den konstatering, der er angivet under nr. 60. Tværtimod bekræfter det, at punktafgiftsnedsettelse eksplisit havde til formål at styrke støttemodtagernes konkurrencedygtighed i forhold til deres konkurrenter ved at reducere deres omkostninger. Kommissionen bemærker, at der også produceres aluminiumoxid i Grækenland, Spanien, Tyskland og Ungarn (selv om Ungarn kun har været medlem af Fællesskabet siden 1. maj 2004).

(62) Aluminiumoxid, både metallurgisk og kemisk, handles mellem medlemsstater, og det samme gælder for aluminium. De to markeder er indbyrdes nært forbundne. Støtten kan derfor antages at påvirke samhandelen mellem medlemsstater og fordreje eller true med at fordreje konkurrencen, selv om betydelige dele af aluminiumoxidproduktionen bruges i nærliggende aluminiumfabrikker.

(63) Foranstaltninger, der ikke begunstiger visse virksomheder, falder ikke ind under statsstøtedefinitionen i artikel 87, stk. 1, men må, når de således ikke er selektive, betragtes som generelle foranstaltninger. Ifølge EF-Domstolens retspraksis skal generelle foranstaltninger reelt være åbne for alle virksomheder på samme vilkår, og de må ikke i praksis kunne gøres mindre generelle, f.eks. ved at staten har diskretionær beføjelse til at yde støtten, eller gennem andre faktorer, der begrænser deres virkning i praksis. Kommissionen har forklaret, hvad der skal forstås ved generelle foranstaltninger, bl.a. i et arbejdsrapport, der blev drøftet på et møde i Rådets arbejdsgruppe den 14. november 2002. Arbejdsrapporten forklarer videre, på hvilke vilkår statsstøtte i form af skatte- og afgiftsforanstaltninger kan anses for forenelige med fællesmarkedet. I protokollen fra Rådets møde den 27. oktober 2003, hvor direktiv 2003/96/EF blev vedtaget, henvises der udtrykkeligt til de forklaringer, der blev givet på mødet i Rådets arbejdsgruppe den 14. november 2002. I den konkrete sag gælder fritagelserne imidlertid kun for virksomheder, der producerer aluminiumoxid, og i praksis er der i hver medlemsstat kun én virksomhed,

der nyder godt af denne fritagelse: Aughinish i Shannon-regionen, Eurallumina på Sardinien og Alcan i Gardanne. I hele det tidsrum, hvor rådsbeslutningerne var bindende, var fritagelserne regionalt selektive, da disse beslutninger kun tillod fritagelser i bestemte regioner, og potentielle investorer, der var interesserede i at investere i aluminiumoxidproduktion i andre regioner, ikke kunne være sikre på at få samme behandling. Udvælgelsen af regioner har ingen forbindelse overhovedet med den indbyggede logik i de pågældende nationale afgiftssystemer.

(64) Før direktiv 2003/96/EF trådte i kraft, skulle medlemsstaterne i henhold til fællesskabsreglerne opkræve punktafgift af mineralolier, hvilket betyder, at konkrete fritagelser, der var begrænset til en bestemt produktion og en bestemt region, ikke kunne betragtes som begrundet i systemets karakter og generelle opbygning. De argumenter, Irland, Frankrig og Italien, fremfører for udelukkende at indrømme fritagelse til aluminiumoxidproduktion, er baseret på markedsf forhold og de omstændigheder, der kendetegner aluminiumoxidproduktionen i de konkrete berørte områder. Disse argumenter har ingen forbindelse med de respektive nationale afgiftssystemers karakter og logik, i betragtning af at disse systemer skulle opfylde kravene i fællesskabsretten. De fritagelser, der blev ydet før ikrafttrædelsen af direktiv 2003/96/EF, kan derfor ikke anses for at være begrundet i systemets karakter og generelle opbygning og udgør følgelig statsstøtte efter artikel 87, stk. 1.

6.2 Ny statsstøtte, ikke allerede eksisterende statsstøtte

(65) Frankrigs og Italiens statsstøtte kan ikke betragtes som eksisterende statsstøtte jf. artikel 1, litra b) i forordning (EF) nr. 659/1999, og Irlands støtte udgør kun i begrænset omfang eksisterende statsstøtte. For det første fandtes støtteforanstaltningen ikke, før traktaten trådte i kraft i de pågældende medlemsstater. Det er helt indlysende for Frankrigs og Italiens vedkommende. For Irlands vedkommende blev støtten ikke ydet før tiltrædelsen. I 1970 skrev den irske Industrial Development Authority (IDA) til Alcan, at den gældende irske lovgivning på det tidspunkt åbnede mulighed for »a) import af forsyninger til ...uden told og b) fritagelse for indlandsk afgift for råmaterialer til forarbejdning og eksport«. IDA forklarede videre, at »selv om jeg ikke kan give noget formelt tilsagn om, at der ikke vil ske nogen lovgivningsændring, er jeg sikker på, at der i lyset af eksportens livsvigtige betydning for den irske økonomi, ikke er nogen mulighed for, at lovgivningen i en forudselig fremtid vil blive ændret til skade for Alcan-projektet« (understregning tilføjet). IDA fortsætter med at fremhæve den irske regerings omdømme på dette punkt. En sådan formulering må ikke forveksles med et bindende tilsagn. Yderligere forsikringer blev afgivet i et

brev dateret 14. januar 1974, dvs. efter Irlands tiltrædelse. De afgiftsmæssige fordele, der var i kraft i 1970, blev imidlertid betydeligt ændret eller ophævet efter tiltrædelsen, og i 1980 skulle der svares mindst 1,53 IEP pr. hl svær brændselolie anvendt til andre formål end som brændstof i et motorkøretøj. Den nugældende ordning med fritagelse for punktafgiften på brændselolie anvendt til aluminiumoxidproduktion har en helt anden karakter, form og anvendelsesområde end de ordninger, der var gældende i 1970, den blev først indført den 12. maj 1983 og gælder for olie, der fra 13. maj 1983 importeres eller leveres fra et raffinaderi eller et toldoplæg. Den blev derfor indført et godt stykke tid efter traktatens ikrafttrædelse i Irland. I sit brev af 6. maj 1983 accepterede Irland desuden Kommissionens argumenter om, at støtten var anmeldelsespligtig.

(66) For det andet har hverken Kommissionen eller Rådet nogensinde godkendt disse foranstaltninger efter statsstøttereglerne.

(67) For det tredje kan støtten ikke anses for at være godkendt efter artikel 4, stk. 6, i forordning (EF) nr. 659/1999. Frankrig og Italien har aldrig anmeldt foranstaltningerne. I sit brev af 6. maj 1983 bekræftede Irland, at støtten først var ved at blive indført, og at brevet til Kommissionen kunne betragtes som en anmeldelse i relation til traktatens artikel 93, stk. 3 [nu artikel 88, stk. 3]. Irland gav imidlertid aldrig Kommissionen nogen formel forudgående meddelelse om, at man havde til hensigt at implementere støtteforanstaltningen, således som det kræves i artikel 4, stk. 6, i forordning (EF) nr. 659/1999. Tværtimod førte Irland foranstaltningen ud i livet kun en uge efter det brev af 6. maj 1983, hvori Kommissionen blev opfordret til at betragte støtten som værende anmeldt. Det forekommer derfor Kommissionen, at støtten må betragtes som ulovlig statsstøtte som omhandlet i artikel 1, litra f), i forordning (EF) nr. 659/1999. De franske og de italienske støtteforanstaltninger blev også ført ud i livet uden at afvente Kommissionens godkendelse, hvilket er i strid med traktatens artikel 88, stk. 3. I relation til en sådan støtte kan medlemsstaterne ikke påberåbe sig bestemmelserne i artikel 4, stk. 6, i forordning (EF) nr. 659/1999. Selv om forordning (EF) nr. 659/1999 først trådte i kraft i 1999, galdt der i overensstemmelse med EF-Domstolens retspraksis⁽²²⁾ tilsvarende regler før den dato.

(68) For det fjerde kan støtten kun til dels anses for at være eksisterende støtte, jf. artikel 15 i forordning (EF) nr.

659/1999. I henhold til denne bestemmelse gælder der en forældelsesfrist på 10 år for Kommissionens beføjelse til at kræve støtten tilbagebetalt, og fristen begynder at løbe den dag, hvor den ulovlige støtte er ydet. For Italiens og Frankrigs vedkommende er fristen blevet afbrudt ved Kommissionens breve af 29. maj 1998 og 2. juni 1998⁽²³⁾. For Irlands vedkommende blev fristen afbrudt ved Kommissionens brev af 17. juli 2000. Det betyder, at kun den irske fritagelse kan betragtes som eksisterende støtte, og kun i det omfang, der er tale om perioden før 17. juli 1990.

(69) Endelig finder artikel 1, litra b), nr. v) i forordning (EF) nr. 659/1999 ikke anvendelse i denne sag.

(70) Ingen af de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 1, litra b), i forordning (EF) nr. 659/1999, gør sig derfor gældende for den franske og den italienske fritagelse, og disse støtteforanstaltninger må derfor betragtes som ny støtte. Den irske fritagelse skal kun fra 17. juli 1990 betragtes som ny støtte. Kommissionen har derfor både pligt og beføjelse til at vurdere, om den nye støtte er forenelig med fællesmarkedet, efter traktatens artikel 88. Hverken de rådsbeslutninger, der er nævnt under nr. 1), 2) og 3), eller direktiv 92/81/EØF og direktiv 2003/96/EF, der kun vedrører afgiftsharmonisering, ændrer noget herved. Disse retsakter kan ikke foregribe den vurdering, der efter kriterierne i traktatens artikel 87, stk. 2 og 3, må foretages af støttens forenelighed.

6.3 Foreneligheden af den nye støtte, der er ydet indtil 31. december 2003

6.3.1 Foreneligheden efter miljøstøttereglerne

(71) Kommissionen har undersøgt, om den nye støtte, som Irland, Frankrig og Italien har ydet, opfylder betingelserne for at være fritaget fra statsstøtteforbuddet i artikel 87, stk. 1, specielt i lyset af de regler, der gælder for miljøstøtte. Den støtte, der er ydet efter 3. februar 2001, skal vurderes efter rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse fra 2001, jf. disse rammebestemmelser punkt 82 a). Den støtte, der er ydet i tidsrummet mellem 10. marts 1994 og 3. februar 2001, skal vurderes efter rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse fra 1994. For perioden før 10. marts 1994 er det Kommissionens beslutningspraksis, der i vid udstrækning er kodificeret i rammebestemmelserne, der er relevant.

⁽²²⁾ Se sag 120/73, *Lorenz*, Sml. 1973, s. 1471, og sag C-99/98, *Østrig mod Kommissionen*, Sml. 2001 I, s. 1101.

⁽²³⁾ Se dom af 6. oktober 2005 i sag C-276/03 P, *Scott mod Kommissionen*, endnu ikke offentliggjort i Sml.

- (72) I afsnit 3.4 i 1994-rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse hedder det, at driftsstøtte kun undtagelsesvis kan godkendes, og kun når støtten ydes som kompensation for produktionsomkostninger, der ligger ud over de traditionelle omkostninger. Det hedder videre, at »midlertidig fritagelse for nye miljøskatter kan tillades, hvor det er nødvendigt for at opveje nedsat, navnlig international, konkurrenceevne. En yderligere faktor at tage i betragtning er, hvad de pågældende virksomheder skal gøre til gengæld for at mindske den af dem forårsagede forurening.« For det første bemærkes, at foranstaltningerne ikke udelukkende var rettet mod meromkostningerne ved produktionen. For det andet havde de ingen midlertidig eller degressiv karakter. Og for det tredje var fritagelserne ikke direkte betinget af, at støttemodtagerne udfoldede andre bestræbelser på at nedbringe deres forurening og specielt deres energiforbrug. Det konkluderes derfor, at støtten ikke kan anses for at være forenelig med fællesmarkedet på grundlag af 1994-rammebestemmelserne og heller ikke på grundlag af Kommissionens praksis før 10. marts 1994.
- (73) Hvad angår perioden efter 3. februar 2001, indeholder afsnit E.3.2, punkt 47-52, i rammebestemmelserne fra 2001 om statsstøtte til miljøbeskyttelse regler gældende for enhver form for driftsstøtte ydet i form af afgiftslempelser eller afgiftsfritagelser. Oprindeligt var punktafgifter på mineralolier ikke tænkt som et miljøpolitisk instrument. Noget af det, der er vigtigt, for at en afgift kan betragtes som værende en miljøafgift er nok, at afgiftsgrundlaget har en klar negativ miljøpåvirkning⁽²⁴⁾. Og da brugen af mineralolier har en klar negativ virkning for miljøet, kan punktafgifter på mineralolier betragtes som miljøafgifter.
- (74) I alle de tre medlemsstater, som denne beslutning er rettet til, fandtes der punktafgifter på mineralolier, før de her omhandlede fritagelser blev indført, og de må derfor betragtes som eksisterende afgifter som omhandlet under punkt 51.2 i 2001-rammebestemmelserne om statsstøtte til miljøbeskyttelse. Punktafgifterne har imidlertid en mærkbar positiv virkning på miljøbeskyttelse som omhandlet under punkt 51.2(a), eftersom de giver producenterne et betydeligt incitament til at mindske deres forbrug af mineralolier. De her omhandlede punktafgifter havde ikke nødvendigvis noget eksplicit miljømæssigt sigte fra starten, og fritagelserne blev indført for mange år siden, specielt for Irlands og Italiens vedkommende, og under alle omstændigheder i alle de tre medlemsstater længe før 2001-rammebestemmelserne trådte i kraft. De kan altså behandles, som om de var blevet vedtaget på det tidspunkt, hvor punktafgiften blev vedtaget. I overensstemmelse med punkt 51.2 i rammebestemmelserne kan reglerne under punkt 51.1 derfor anvendes på de fritagelser, der skal tages stilling til i denne beslutning.
- (75) I deres bemærkninger fremførte støttemodtagerne, at de til gengæld for fritagelserne havde foretaget betydelige investeringer i miljøforbedringer. Der er imidlertid intet belæg for, at støttemodtagerne indgik nogen aftale med de berørte medlemsstater, hvorved de forpligtede sig til at opfylde bestemte miljømål inden for det tidsrum, hvor fritagelserne var gældende. Afgiftsfritagelserne var heller ikke underlagt betingelser, der ville have samme virkning som sådanne aftaler og tilsagn. Endvidere fremgår det, at miljøinvesteringerne ikke var mere omfattende, end hvad der var nødvendigt for at overholde den relevante lovgivning, eller hvad der var kommercielt gennemførligt og rentabelt. Betingelserne for anvendelse af reglerne i punkt 51.1(a) i 2001-rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse er følgelig ikke opfyldt, og kun reglerne under punkt 51.1(b) finder anvendelse i denne sag.
- (76) I tidsrummet frem til 31. december 2003 drejede fritagelserne sig om en fællesskabsafgift, nemlig en afgift, der er harmoniseret på grundlag af direktiv 92/82/EF. Punkt 51.1(b), første led, i 2001-rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse finder derfor anvendelse. Ifølge denne regel kan en afgiftslempelse godkendes, når det af virksomhederne faktisk betalte beløb efter fradrag stadig er højere end EF-minimumsbeløbet. Alle tre fritagelser var imidlertid fuldstændige fritagelser. I betragtning af afgiftens positive miljøvirkning som omhandlet under nr. 73 ovenfor kan de omhandlede foranstaltninger kun erklæres forenelige med fællesmarkedet i det omfang, hvor støttemodtagerne betaler en højere sats end fællesskabsmindstesatsen i henhold til direktiv 92/82/EF, der i dette tidsrum lå på 13 EUR pr. 1 000 kg. Derfor kan kun fritagelse for afgift ud over 13,01 EUR anses for forenelig, mens en fritagelse op til de 13,01 EUR udgør uforenelig statsstøtte.
- (77) I modsætning til, hvad Aughinish påstår, står denne vurdering ikke i noget modsætningsforhold til Kommissionens beslutning angående den tyske miljøafgift⁽²⁵⁾, hvor Kommissionen fulgte samme kriterium fra 2001-rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse som i denne sag. Når medlemsstaterne, støttemodtagerne og EEA under den formelle procedure fremfører det argument, at der ikke er tale om nogen konkurrencefordrejninger, glemmer de, at der foregår samhandel i aluminiumoxid- og aluminiumsektoren, og disse argumenter ændrer intet ved den konklusion, der må drages på grundlag af miljørammebestemmelserne.

⁽²⁴⁾ Meddelelse om miljøafgifter i det indre marked (KOM(97) 9 endelig af 26.3.1997).

⁽²⁵⁾ Se fodnote 21.

6.3.2 Foreneligheden efter traktatens artikel 87, stk. 3, litra a)

(78) Med hensyn til undtagelsesbestemmelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), der drejer sig om fremme af udviklingen i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse, bemærker Kommissionen, at for den sidste del af det tidsrum, hvor fritagelsen var gældende, finder Fællesskabets retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte fra 1998 anvendelse. Under punkt 4.15 i disse retningslinjer fastsættes det, at der undtagelsesvis kan ydes driftsstøtte i områder, der falder ind under undtagelsesbestemmelsen i artikel 87, stk. 3, litra a), på betingelse af, at den findes velbegrunder på grundlag af dens bidrag til den regionale udvikling og støttens karakter, og at dens omfang står i forhold til de ulemper, den skal opveje. Det er op til medlemsstaten at påvise disse ulemper og deres omfang. I overensstemmelse med retningslinjernes punkt 4.17 skal driftsstøtten være både tidsbegrænset og degressiv. Disse betingelser er ikke opfyldt i denne sag.

(79) Gardanne er ikke et støtteberettiget område efter undtagelsesbestemmelsen i artikel 87, stk. 3), litra a), og denne undtagelsesbestemmelse finder derfor ikke anvendelse på den franske fritagelse. Sardinien er et støtteberettiget område efter artikel 87, stk. 3, litra a). Shannon-regionen var kun et støtteberettiget område efter undtagelsesbestemmelsen i 87, stk. 3, litra a) frem til revisionen af regionalkortet i 1999. Regional driftsstøtte i denne region kunne undtagelsesvis godkendes i en overgangsperiode indtil udgangen af 2001.

(80) I sine beslutninger om indledning af proceduren i traktatens artikel 88, stk. 2⁽²⁶⁾, satte Kommissionen spørgsmålstegn ved, om støtten kunne anses for forenelig med fællesmarkedet efter traktatens artikel 87, stk. 3, litra a). De italienske og de irske myndigheder fremdrog ingen elementer, der kunne eliminere denne tvivl. De påviste ikke eksistensen af særlige handicap, der kunne retfærdiggøre ydelse af driftsstøtte. I særdeleshed er høje energipriser og hård konkurrence fra import fra tredjelande ikke noget regionalt fænomen. Selv om den manglende adgang til naturgas kunne betragtes som et særligt regionalt handicap i de berørte regioner, hvilket ikke er blevet godtgjort, har Irland og Italien ikke fremlagt belæg for, at en sådan eventuel ulemper omfang skulle retfærdiggøre den ydede statsstøtte. Den italienske lovgivning, der ifølge Eurallumina fører til meromkostninger, kan til dels have en regional karakter, da Sardinien er klassificeret som et område, hvor der består en høj risiko for miljøkrise, men kan ikke generelt betragtes som et særligt handicap for regionen. Under alle omstændigheder ser fritagelserne i denne sag ikke ud til at være hverken tidsbegrænsede eller degressive, som det kræves i retningslinjerne. Støtten kan følgelig ikke anses for at være

forenelig med fællesmarkedet med den begrundelse, at den fremmer udviklingen i bestemte områder.

(81) Det samme gælder for tidsrummet før fællesskabsretningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte trådte i kraft. Det bemærkes i særdeleshed, at Irland i 1983 skrev, at man ville sikre, at de grænser, der var gældende inden for rammerne af koordineringsprincipperne for støtteordninger fra 1978⁽²⁷⁾, ville blive overholdt til punkt og prikke. Det er klart, at reglerne i dette dokument ikke kan retfærdiggøre fortsat ydelse af statsstøtte indtil 1990'erne, og Irland har ikke fremlagt nogen rapporter, der viser, at støtten blev holdt under de støtteintensiteter, der var gældende på det tidspunkt. Disse regler bekræfter desuden Kommissionens negative holdning til spørgsmålet om driftsstøttes forenelighed med fællesmarkedet. Endvidere gælder, at da Kommissionen vedtog retningslinjerne for regionalstøtte i 1998, foreslog den også egnede foranstaltninger, som medlemsstaterne kunne træffe for at bringe deres støtteforanstaltninger i overensstemmelse med de nye regler, og anmodede medlemsstaterne om at fremsende en liste over alle foranstaltninger, der fortsat ville være gældende. Ingen af de foranstaltninger, denne beslutning vedrører, har været angivet på sådanne lister.

6.3.3 Foreneligheden efter andre regler

(82) Kommissionen har taget stilling til, om undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 2 og 3, finder anvendelse på den nye støtte.

(83) Undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 2, kunne danne grundlag for at finde støtten forenelig med fællesmarkedet. Men støtten har ingen social karakter og ydes ikke til individuelle forbrugere, den råder ikke bod på skader forårsaget af naturkatastrofer eller andre usædvanlige begivenheder, og den er ikke nødvendig for opveje de økonomiske ulemper, som delingen af Tyskland var forbundet med. Artikel 87, stk. 2, finder derfor ikke anvendelse i denne sag.

(84) Undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 3, litra b) og d), der drejer sig om projekter af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpelse af en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi samt fremme af kulturen og bevarelsen af kulturarven, finder helt klart ikke anvendelse i denne sag. Irland, Italien og Frankrig har ikke søgt at retfærdiggøre støtten ude fra nogen af disse begrundelser.

⁽²⁶⁾ Se fodnote 1.

⁽²⁷⁾ EFT C 31 af 3.2.1979.

(85) Hvad angår den første del af undtagelsesbestemmelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), nemlig støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner, må det fastslås, at støttens sigte ikke er at fremme forskning og udvikling, investeringer i små og mellemstore virksomheder eller redning eller omstrukturering af støtte-modtagerne eller har noget andet sigte, der ville være relevant for anvendelsen af denne bestemmelse og give Kommissionen mulighed for at erklære støtten forenelig med fællesmarkedet. Anden del af artikel 87, stk. 3, litra c), der vedrører fremme af udviklingen i visse økonomiske regioner, finder anvendelse på Gardanne, men åbner ikke mulighed for, at medlemsstaten yder driftsstøtte (se punkt 4.15 i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte).

(86) Eftersom der ikke findes nogen anden begrundelse for at finde støtten forenelig med fællesmarkedet, er den eneste støtte, der kan anses for at være forenelig, den del af støtten, der opfylder miljørammebestemmelserne som redegjort for under nr. (76).

6.4 Foreløbig vurdering af foranstaltningerne for tidsrummet efter 1. januar 2004

(87) Dobbelt anvendelse af energiprodukter, energiprodukter anvendt til andet end brændsel til opvarmning eller motorbrændstof, eller til mineralogiske processer har faldet uden for direktiv 2003/96/EF siden dets ikrafttrædelse 1. januar 2004, og det har været op til medlemsstaterne at skønne, om de vil opkræve afgifter af sådanne anvendelsesformål eller ej. En afgiftsfritagelse for sådanne energianvendelser kan udgøre en generel foranstaltning, der ikke indebærer statsstøtte, hvis den falder inden for rammerne af det indenlandske afgiftssystemes karakter og logik. I 22. betragtning til direktiv 2003/96/EF hedder det, at »*energiprodukter skal generelt være underlagt fællesskabsregler, når de anvendes som brændsel til opvarmning eller motorbrændstof. Det er derfor i overensstemmelse med afgiftsordningens karakter og logik, at reglerne ikke omfatter dobbelt anvendelse af energiprodukter og anvendelse af energiprodukter til andet end brændsel til opvarmning eller motorbrændstof, samt til mineralogiske processer.*«

(88) Da direktiv 2003/96/EF blev vedtaget, udtalte Rådet og Kommissionen desuden i en fælles erklæring⁽²⁸⁾, at »ener-

giprodukter generelt skal være underlagt EF-regler, når de anvendes som brændsel til opvarmning eller motorbrændstof. Det kan betragtes som værende i overensstemmelse med afgiftsordningens karakter og logik, at reglerne ikke omfatter dobbelt anvendelse af energiprodukter og anvendelse heraf til andet end brændsel og brændstof samt mineralogiske processer. Medlemsstaterne kan så træffe foranstaltninger til at lægge afgift på anvendelser eller undlade det eller til helt eller delvis at lægge afgift på de enkelte anvendelser. Elektricitet, der anvendes til lignende formål, behandles på samme måde. Sådanne undtagelser fra den generelle ordning eller differentieringer i ordningen, der er begrundet i afgiftsordningens karakter eller generelle opbygning, vedrører ikke statsstøtte. «

(89) I det arbejdsdokument, der er nævnt ovenfor under nr. (63), redegjorde Kommissionen ikke blot for, hvad der skal forstås ved »generelle foranstaltninger«, men udtalte også, at »*udkastet til direktivet om energibeskatning indeholder adskillige valgmuligheder, der gør det umuligt at vide på forhånd, hvorvidt den måde, de implementeres på i medlemsstaterne, vil give anledning til statsstøtte efter artikel 87 eller ej.*« I betragtning (32) og artikel 26, stk. 2, i direktiv 2003/96/EF erindres medlemsstaterne derfor om den forpligtelse, de i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3, har til at anmelde statsstøtte.

(90) I den konkrete sag nærer Kommissionen selv efter ikrafttrædelsen af direktiv 2003/96/EF tvivl om, hvorvidt de her omhandlede fritagelser falder ind under de indenlandske afgiftssystemers karakter og logik. De forekommer yderst selektive og ser ud til kun at gælde for brug af svær brændselsolie til produktion af ét produkt, nemlig aluminiumoxid. Desuden begunstiger hver af foranstaltningerne rent faktisk kun én bestemt virksomhed i relation til en fabrik beliggende i en bestemt region. På den baggrund kunne man stadigvæk mene, at foranstaltningerne udgør statsstøtte.

(91) I et sådant tilfælde er den nye retstilstand, der blev skabt med direktiv 2003/96/EF, også relevant for vurderingen af, om sådanne foranstaltninger er forenelige med fællesmarkedet. Eftersom afgifter på mineralolier til dobbelt anvendelse eller anvendt til andet end brændsel og mineralogiske processer nu falder uden for rammerne af

⁽²⁸⁾ Addendum til udkast til protokol, 14140/03, af 24.11.2003, <http://register.consilium.eu.int/pdf/fr/03/st14/st14140-ad01.fr03.pdf>

fællesskabsharmoniseringen, vedrører foranstaltningerne nu nationale afgifter pålagt i mangel af en fællesskabsafgift som omhandlet i punkt 51.1(b), andet led, i 2001-rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse. Ifølge denne bestemmelse skal modtagervirksomhederne betale en betydelig del af den nationale afgift. Dette skyldes ønsket om, at de fortsat skal have et incitament til at forbedre deres miljøindsats. Det følger af formuleringen af punkt 51.1(b), første led, i rammebestemmelserne, der åbner mulighed for en lempelse af den harmoniserede afgift, hvis virksomhederne fortsat betaler en afgift, der er højere end EF-minimumsniveauet, »således at niveauet tilskynder virksomhederne til at arbejde for en forbedring af miljøbeskyttelsen«. Det gælder også hvor den nationale afgift er betydeligt højere end tilsvarende afgifter i (nogle) andre medlemsstater, hvilket var tilfældet i Italien. Det har været Kommissionens praksis generelt at anse 20 % eller EF-minimumsniveauet for energianvendelser, der falder ind under direktiv 2003/96/EF (15 EUR pr. ton), alt efter hvad der er lavest, for at være en betydelig del⁽²⁹⁾. På dette stadium finder Kommissionen, at kun en fritagelse for afgift ud over 20 % af den nationale afgift eller ud over 15 EUR pr. ton, alt efter hvad der er lavest, kan anses for at være forenelig med fællesmarkedet, og en fritagelse på op til de 20 % eller på op til 15 EUR pr. ton ville være uforenelig støtte.

- (92) Eftersom medlemsstaterne og interesserede parter ikke har haft lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger til den retstilstand, direktiv 2003/96/EF har skabt, finder Kommissionen det rimeligt at forlænge den formelle undersøgelsesprocedure med hensyn til de foranstaltninger, der har været anvendt siden 1. januar 2004.

7. TILBAGESØGNING AF STØTTEN

- (93) I artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999 fastsættes det, at når der træffes negative beslutninger om ulovlig støtte, skal Kommissionen bestemme, at den pågældende medlemsstat skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at kræve støtten tilbagebetalt fra støttemodtageren. Kommissionen må ikke kræve tilbagebetaling af støtten, hvis det vil være i modstrid med et generelt princip i fællesskabslovgivningen
- (94) Det skal undersøges, om der i denne sag kan være et generelt princip i fællesskabslovgivningen, såsom princippet om berettigede forventninger eller retlig sikkerhed,

⁽²⁹⁾ Se f.eks. Kommissionens beslutning af 30.6.2004 i sag C 42/2003 (EFT C 165 af 25.6.2005, s. 21), beslutning af 13.2.2002 i sag N449/01 (EFT C 137 af 8.6.2002, s. 4), beslutning af 11.12.2002 i sag N74/A/2002 (EFT C 104 af 30.4.2003, s. 9) og beslutning af 11.12.2001 i sag NN3A/2001 og NN4A/2001 (EFT C 104 af 30.4.2003, s. 6). Disse sager er særlig relevante, fordi de også drejede sig om fritagelser fra energiafgifter. Et fingerpeg om, hvad Kommissionen vil anse for at være for lavt, findes i Kommissionens beslutning om den delvise godtgørelse af spildevandsafgiften i Danmark, beslutning af 3.4.2002 i sag NN30/A-C/2001 (EFT C 292, 27.11.2002, s. 6).

der bør bevirke, at den ulovlige og uforenelige støtte ikke skal kræves tilbagebetalt af støttemodtagerne.

7.1. Tilbagebetaling af den ulovlige støtte ydet indtil 2. februar 2002

- (95) Med hensyn til støttemodtagernes mulighed for at påberåbe sig berettigede forventninger for at undgå at skulle tilbagebetale ulovlig og uforenelig støtte, følger det af Domstolens retspraksis, at »der hos støttemodtagerne principielt ikke kan bestå en berettiget forventning om, at den støtte, de har modtaget, er lovlige, medmindre den er blevet ydet under iagttagelse af reglerne om forudgående kontrol af statsstøtte. En påpasselig erhvervsdrivende må nemlig normalt være i stand til at forvisse sig om, at denne procedure er blevet fulgt.«⁽³⁰⁾
- (96) Alle de rådsbeslutninger, der er nævnt under nr. (1), (2) og (3) i denne beslutning, blev truffet efter forslag fra Kommissionen. Man vil generelt ikke forvente, at Kommissionen forelægger Rådet forslag om godkendelse af nationale foranstaltninger, der vil kunne anses for at være uforenelige med andre traktatbestemmelser, uden at antyde en sådan mulighed, specielt når forslagene drejer sig om helt konkrete foranstaltninger og et lille antal støttemodtagere som i denne sag, og når formålet er at forhindre konkurrencefordrejninger inden for Fællesskabet. Ud over sådanne generelle forventninger ville man helt sikkert ikke forvente, at Kommissionen ville foreslå Rådet at godkende en forlængelse af en eksisterende fritagelse, hvis den fandt, at nogen støtte ydet under den eksisterende fritagelse kunne anses for uforenelig med fællesmarkedet.
- (97) Med undtagelse af beslutning 2001/224/EF blev der i ingen af de under nr. (1), (2) og (3) omhandlede beslutninger nævnt noget om, at foranstaltningerne kunne være i strid med statsstøttereglerne, og der blev heller ikke henvist til anmeldelsespligten. I betragtningerne til beslutning 92/510/EØF anføres det desuden, at »Kommissionen og alle medlemsstaterne accepterer, at disse fritagelser er begrundet i særlige politiske hensyn og ikke medfører konkurrencefordrejning eller hindrer det indre marked i at fungere tilfredsstillende«. Samme formulering findes i beslutning 93/697/EF og beslutning 96/273/EF. I beslutning 97/425/EF, beslutning 99/255/EF og beslutning 99/880/EF henvises der til, at »nedsættelserne og fritagelserne bliver løbende evalueret af Kommissionen for at sikre, at de er forenelige med det indre marked og de øvrige målsætninger i traktaten« (understregning tilføjet). Af denne formulering fremgår det, at et af elementerne i statsstøtedefinitionen i traktatens artikel 87, nemlig konkurrencefordrejningen, mangler. I femte betragtning i beslutning 2001/224/EF blev det for første gang slået fast, at til trods for den tilladelse, Rådet havde givet i forbindelse

⁽³⁰⁾ Sag C-5/89, *Kommissionen mod Tyskland*, Sml. 1990 I, s. 3437, præmis 14, og sag C-169/95, *Spanien mod Kommissionen*, Sml. 1997 I, s. 135, præmis 51; sag T-55/99, *CETM mod Kommissionen*, Sml. 2000 II, s. 3207, præmis 121.

med direktiv 92/81EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier⁽³¹⁾, skulle de pågældende nationale foranstaltninger anmeldes til Kommissionen efter traktatens artikel 88, stk. 3, når de udgjorde statsstøtte. I lyset af de successive foregående fritagelser og den omstændighed, at beslutning 2001/224/EF selv var vedtaget på grundlag af et forslag fra Kommissionen, bestod der ikke desto mindre fortsat en vis uklarhed for medlemsstaterne, da Kommissionen ikke tog yderligere skridt i relation til statsstøtteaspektet.

(98) Kommissionen finder generelt, at hvor der er tale om individuel støtte, kan der ikke længere bestå berettigede forventninger fra det tidspunkt, hvor Kommissionen beslutter at indlede proceduren i traktatens artikel 88, stk. 2. Beslutningen herom meddeles de berørte medlemsstater, som underretter støttemodtagerne. Omstændighederne i denne sag var imidlertid usædvanlige, i og med at Kommissionen skabte og bibeholdt en vis uklarhed med de forslag, den forelagde Rådet. Desuden kan Kommissionen ikke fastslå, hvorvidt og i så fald hvornår støttemodtagerne rent faktisk blev underrettet af medlemsstaterne om Kommissionens beslutning om at indlede formel undersøgelsesprocedure. Under disse omstændigheder kan det ikke udelukkes, at støttemodtagerne kunne påberåbe sig berettigede forventninger indtil den 2. februar 2002, hvor Kommissionens beslutninger om at indlede proceduren i traktatens artikel 88, stk. 2, over for fritagelserne blev offentliggjort i EF-Tidende. Det var allersænest denne offentliggørelse, der fjernede enhver uklarhed om, at de pågældende foranstaltninger skulle godkendes af Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 88, såfremt de udgjorde statsstøtte.

(99) Under de ekstraordinære omstændigheder, der gør sig gældende i denne sag, ville det også være i strid med retssikkerhedsprincippet at beordre den ulovlige støtte tilbagesøgt for perioden før 2. februar 2002. Ifølge retspraksis er der tale om en tilsidesættelse af dette princip, når usikre og uklare omstændigheder har skabt en uklar retsstilling, som det påhvilede Kommissionen at afklare, inden den kunne tage noget skridt til tilbagesøgning af den allerede ydede støtte⁽³²⁾. I denne sag førte omstændighederne rent faktisk til en uklar retsstilling, ikke blot for støttemodtagerne, men også for medlemsstaterne, som havde ret til at påberåbe sig formuleringen i beslutning 92/510/EØF, beslutning 93/697/EF, beslutning 96/273/EF, beslutning 97/425/EF, beslutning 1999/255/EF, beslutning 1999/880/EF og beslutning 2001/224/EF.

(100) Det må følgelig konkluderes, at det ville stride mod generelle fællesskabsretlige principper at kræve den støtte, der i forbindelse med fritagelserne er ydet før 2. februar 2002, tilbagebetalt af støttemodtagerne. Det bør derfor ikke pålægges Irland, Italien og Frankrig at tilbagesøge denne støtte.

7.2. Tilbagesøgning af den uforenelige støtte ydet i tidsrummet mellem 3. februar 2002 og 31. december 2003

(101) Som anført under nr. 97, finder Kommissionen, at alle de tidligere fritagelser og den omstændighed, at beslutning 2001/224/EF selv blev vedtaget på grundlag af et forslag fra Kommissionen, skabte en vis uklarhed. Men henvisningen til statsstøttereglerne i beslutning 2001/224/EF er imidlertid klar og gav medlemsstaterne en påmindelse om deres pligt til at anmelde statsstøtte til Kommissionen, således at denne kunne vurdere støtten efter disse regler. Desuden havde Kommissionen, før beslutning 2001/224/EF blev vedtaget, gentagne gange opfordret Irland, Frankrig og Italien til at anmelde de pågældende foranstaltninger. Kommissionens beslutning om at indlede proceduren i traktatens artikel 88, stk. 2, bekræftede endelig, at Kommissionens nærede tvivl om, hvorvidt der var tale om statsstøtte, og hvorvidt den var forenelig. Enhver berettiget forventning og enhver retlig uklarhed med hensyn til, om de pågældende foranstaltninger skulle godkendes af Kommissionen efter artikel 88, hvis de udgjorde statsstøtte, ophørte med at bestå allersænest den 2. februar 2002, hvor Kommissionens beslutning om at indlede proceduren i traktatens artikel 88, stk. 2, med hensyn til disse fritagelser blev offentliggjort i EF-Tidende.

(102) At Irland konsekvent indsendte indberetninger om den irske foranstaltning fra 1995, og at støtten var medtaget i Kommissionens årlige statsstøtteoversigter, skaber ikke nogen berettiget forventning for så vidt angår perioden efter 3. februar 2002. Tværtimod bekræfter det, at de irske myndigheder var klar over foranstaltningens karakter af statsstøtte, og også vidste, at den aldrig var blevet godkendt efter statsstøttereglerne. Indberetninger angående en foranstaltning kan aldrig fritage en medlemsstat fra dens pligt til at anmelde statsstøtte efter traktatens artikel 88, stk. 3. Desuden giver statsstøtteoversigterne en oversigt over de beløb, der er ydet i statsstøtte, uanset om støtten er forenelig med fællesmarkedet eller ej. Og de forskellige årlige statsstøtteoversigter omhandler statsstøtte i form af afgiftsfritagelser i almindelighed, men ikke specifikt statsstøtte til aluminiumoxidproduktion. Henvisningerne til den irske foranstaltning i indberetningerne til Verdenshandelsorganisationen skaber ikke nogen berettigede forventninger, da disse indberetninger foretages i en anden juridisk kontekst og til andre formål.

⁽³¹⁾ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 12.

⁽³²⁾ Dom af 1. juli 2004 i sag T-308/00, *Salzgitter AG mod Kommissionen*, endnu ikke offentliggjort i Sml., præmis 180.

- (103) Det må følgelig konkluderes, at den støtte, der er ydet i perioden mellem 3. februar 2002 og 31. december 2003, bør tilbagesøges fra støttemodtagerne, da tilbagebetaling af støtten ikke strider mod noget fællesskabsretligt princip.

8. KONKLUSION

- (104) Det konkluderes, at de fritagelser fra punktafgifterne på svær brændselolie anvendt til aluminiumoxidproduktion, som Frankrig, Irland og Italien har ydet indtil den 31. december 2003, udgør statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1. Den støtte, Irland ydede før 17. juli 1990, udgør eksisterende statsstøtte. Den støtte, der er ydet i perioden mellem 17. juli 1990 og 2. februar 2002 er i vid udstrækning uforenelig med fællesmarkedet. Det er imidlertid ikke rimeligt at kræve den uforenelige støtte tilbagebetalt, da det ville være i strid med grundlæggende fællesskabsretlige principper.
- (105) For perioden mellem 3. februar 2002 og 31. december 2003 var støtten til dels uforenelig med fællesmarkedet, da støttemodtagerne ikke betalte en afgift, der lå over EF-mindstesatsen. Det betyder, at den del af fritagelsen, der går ud over satsen på 13,01 EUR pr. 1 000 kg i den periode, udgør forenelig statsstøtte. Den resterende del udgør uforenelig statsstøtte.
- (106) I artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999 fastsættes det, at når der træffes negative beslutninger om ulovlig støtte, skal Kommissionen bestemme, at den pågældende medlemsstat skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at kræve støtten tilbagebetalt fra støttemodtageren. Frankrig, Irland og Italien bør derfor træffe alle nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge den uforenelige støtte, der er ydet efter 3. februar 2002, fra støttemodtagerne. Med henblik herpå bør Frankrig, Irland og Italien kræve støtten tilbagebetalt af støttemodtagerne senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning. I det beløb, der skal tilbagebetales, bør indregnes renter beregnet i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999⁽³⁾.
- (107) Frankrig, Irland og Italien bør på en egnet formular rapportere til Kommissionen om udviklingen i tilbagesøgningen af støtten, med klar angivelse af, hvilke skridt der er taget for at sikre en omgående og effektiv tilbagebetaling af støtten. Desuden bør de senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning indsende dokumenter, der kan bevise, at tilbagesøgningen af den ulovlige og uforenelige statsstøtte er godt i gang (f.eks. rundskrivelser, tilbagebetalingspåbud osv.) til Kommissionen.
- (108) I lyset af det ovenstående nærer Kommissionen tvivl om, hvorvidt de fritagelser fra punktafgiften på svær brændselolie anvendt til aluminiumoxidproduktion, som Frankrig, Irland og Italien har ydet siden 1. januar 2004, er forenelige med fællesmarkedet.
- (109) I medfør af artikel 4, stk. 4, og artikel 6 i forordning (EF) nr. 659/1999 har Kommissionen derfor besluttet at forlænge den formelle undersøgelsesprocedure angående disse foranstaltninger i perioden efter 31. december 2003 og opfordrer de franske, de irske og de italienske myndigheder til senest en måned efter at have fået meddelt denne beslutning at fremsætte deres bemærkninger og fremsende enhver oplysning til brug for vurderingen af disse foranstaltninger. Der kan fremsættes bemærkninger såvel angående foranstaltningernes karakter af statsstøtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1, samt om deres forenelighed med fællesmarkedet.
- (110) Kommissionen opfordrer de franske, de irske og de italienske myndigheder til omgående at fremsende en kopi af denne beslutning til de virksomheder, foranstaltningerne er rettet mod.
- (111) Kommissionen erindrer Frankrig, Irland og Italien om, at traktatens artikel 88, stk. 3, har suspensiv virkning, og henleder deres opmærksomhed på artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999, der fastsætter, at enhver ulovlig statsstøtte kan tilbagesøges hos støttemodtageren.
- (112) Kommissionen gør Frankrig, Italien og Irland opmærksom på, at den vil underrette interesserede parter ved at offentliggøre denne beslutning i EU-Tidende. Den vil også underrette interesserede parter i de EFTA-lande, der har undertegnet EØS-aftalen, ved at indrykke en meddelelse i EØS-tillægget til EU-Tidende, og underrette EFTA-Tilsynsmyndigheden ved at fremsende en kopi af denne beslutning. Alle interesserede parter vil blive opfordret til at fremsætte deres bemærkninger senest en måned efter offentliggørelsen —

⁽³⁾ EFT L 140 af 30.4.2004, s. 1.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De fritagelser fra punktafgift, som Frankrig, Irland og Italien har ydet for svær brændselolie anvendt til produktion af aluminiumoxid indtil 31. december 2003, udgør statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1.

Artikel 2

I det omfang, hvor den er uforenelig med fællesmarkedet, skal støtte ydet i perioden mellem 17. juli 1990 og 2. februar 2002 ikke tilbagesøges, da dette ville være i strid med generelle fællesskabsretlige principper.

Artikel 3

Støtte som omhandlet i artikel 1, der er ydet i perioden mellem 3. februar 2002 og 31. december 2003, er forenelig med fællesmarkedet efter traktatens artikel 87, stk. 3, for så vidt støttemodtagerne betalte en afgift på mindst 13,01 EUR pr. 1 000 kg svær brændselolie.

Artikel 4

Støtte som omhandlet i artikel 1, der er ydet i perioden mellem 3. februar 2002 og 31. december 2003 er uforenelig med fællesmarkedet efter artikel 87, stk. 3, for så vidt støttemodtagerne ikke betalte en afgift på mindst 13,01 EUR pr. 1 000 kg svær brændselolie.

Artikel 5

1. Frankrig, Irland og Italien træffer de nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge den i artikel 4 omhandlede ulovlige statsstøtte fra støttemodtagerne.

2. Tilbagesøgningen skal ske uophørligt og i overensstemmelse med national lovgivning, hvis denne giver mulighed for at efterkomme beslutningen hurtigt og effektivt.

3. Den støtte, der skal tilbagebetales, pålægges renter fra det tidspunkt, den blev udbetalt til støttemodtagerne, og indtil den er blevet tilbagebetalt.

4. Renterne beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne i Kapitel V i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93.

5. Frankrig, Irland og Italien påbyder senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning modtagerne af den i artikel 4 omhandlede ulovlige støtte at tilbagebetale den ulovligt ydede støtte med tillæg af renter.

Artikel 6

1. Frankrig, Irland og Italien underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme den.

2. De fremsender oplysninger om tilbagebetalingen på det spørgeskema, der findes i bilag.

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik, Irland og Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. december 2005

På Kommissionens vegne

Neelie KROES

Medlem af Kommissionen

BILAG

OPLYSNINGER OM GENNEMFØRELSEN AF KOMMISSIONENS BESLUTNING K(2005) 4436

1. **Beregning af det beløb, der skal tilbagebetales**

1.1 Der ønskes følgende oplysninger om beløbet for den ulovlige statsstøtte, der er ydet støttemodtageren:

Dato (*)	Støttebeløb (*)	Valuta	Støttemodtagerens navn og adresse

(*) Datoerne for, hvornår støtten (eller støtterater) er stillet til støttemodtagerens rådighed (hvis en foranstaltning består af flere rater og tilbagebetalinger, benyttes særskilte linjer).

(*) Støttebeløb stillet til rådighed for støttemodtageren (i bruttosubventionsækvivalent).

Bemærkninger:

1.2. Giv en detaljeret redegørelse for, hvordan de renter, der skal betales af den støtte, som skal tilbagesøges, vil blive beregnet.

2. **Planlagte og allerede truffe foranstaltninger for at tilbagesøge støtten**

2.1. Giv en detaljeret redegørelse for, hvilke foranstaltninger der er planlagt, og hvad der allerede er gjort for at sikre en hurtig og effektiv tilbagebetaling af støtten. Angiv desuden, hvilke andre foranstaltninger i henhold til national ret der giver mulighed for at sikre tilbagebetaling. Om muligt angives desuden retsgrundlaget for de truffe eller planlagte foranstaltninger.

2.2. Hvornår vil tilbagebetalingen være gennemført?

3. **Allerede tilbagesøgte beløb**

3.1. Der ønskes følgende oplysninger om de støttebeløb, der allerede er tilbagesøgt fra støttemodtageren:

Dato (*)	Tilbagesøgt beløb	Valuta	Støttemodtagerens navn og adresse

(*) Tilbagebetalingsdato.

3.2. Der bedes vedlagt dokumentation for tilbagebetaling af de støttebeløb, der er angivet i tabellen under punkt 3.1.